

עלון הכפר

גיליון 5
יוני 2013 תמוז תשע"ג

היינה נגד ביאליק

ההבזק בחודש זה מתייחס לסיום שנת הלימודים. הוא 'מקפיץ' אותנו לשנותיו הראשונות של הכפר, כאשר ילדי המתיישבים החדשים נשלחו ללמוד בבית הספר המשותף לילדי עובדים בכפר מל"ל. בית הספר המשותף הוקם ביוזמתו של אליעזר ט"ש, שביקש להגדיל את מספר התלמידים בבית הספר המקומי של כפר מל"ל, במטרה לשפר את האיכויות הלימודיות והחברתיות של בית הספר. עם הקמתו ב-1933 הגיעו אליו תלמידים מרמתיים, ירקונה, ארגון מגדיאל (גני עס), רמות השבים, הדר, רמת הדר וגבעת ח"ן. בתחילה מוקמו הכיתות במבנים שונים בכפר מל"ל. מצב זה חייב שינוי והוחלט על הקמת בית ספר חדש בפאתי כפר מל"ל. באסיפת תושבים מיוחדת שהתקיימה ב-31 באוגוסט 1936, הציגו ד"ר גינצבורג והמנהל ט"ש את תכנית הבניין והעלויות הנדרשות. האסיפה החליטה פה אחד: "המושבה רמות השבים תשתתף בבניית 'בית הספר החדש המשותף לילדי השרון' (מדובר ב-50 לא"י). ... הוחלט שהעלות תחולק מיידית, באופן שווה בין כל התושבים [ללא הבדל בין משפחות התלמידים לאלו שאין להן תלמידים]".

סיום שנת הלימודים בבית הספר אהרונוביץ' (1945), אלבום מיכה קאופמן, ארכיון רמות השבים

בית-הספר החדש על שם אהרונוביץ' נחנך בשנת 1937. ילדי רמות השבים, האמונים על אורח החיים והתרבות שספגו בבית, נפגשו בבית הספר עם מציאות שונה לחלוטין. רוב התלמידים והמורים היו ממוצא מזרח אירופאי, שלא הכירו את השפה או את התרבות של 'היקים'. על ילדי הכפר, בני היקים - שלבושם, שפתם ומנהגיהם הובאו מגרמניה - עברה מסכת ייסורים במהלך קליטתם בבית הספר.

כך מתאר דני שטייניץ, בספרו: חולות חמים: סיפור ילדות ברמות השבים, את יומו הראשון בבית הספר:

ביום חורף, הופעתי בכיתה א' בבית הספר, בשמץ גאוה, בחליפת טרנינג כחולה כהה, יפיפייה ומשובחת, שהביאו הורי מגרמניה. החליפה תאמה לקומתו של ילד בן שמונה או תשע, גדולה ממידותי בכל כוון שתביט. כך, קיוו הורי, תוכל החליפה לשמש אותי שנים רבות. אך עתה, בגיל שש, נטו השרוולים לגלוש מעבר לכפות ידי ורגלי. תוך דקות מכניסתי הגאה לכיתה, הייתי למוצג

דחלילי, מוקף סקרנים. והנה בא מלך הכיתה. ריח פורענות עלה באפי. הורה עלי באצבע ונתן את האות. קול הצהלות נישא למרחקים: מה הדבר הזה שתלוי עליך? טרנינג? מי שמע על דבר כה מצחיק! מכל קצוות החצר באו לחזות במופע. מאותו רגע ספרתי את הדקות שנותרו עד לסיום הלימודים. כל פיתויי אמי לא יכלו להעלות עלי את הטרנינג בשנית לקראת הליכה לבית ספר.

החינוך באהרונוביץ' נשא אופי עברי-לאומי-ציוני, שפיאר את גיבורי התרבות הציונים (דוגמת ביאליק, המשורר הלאומי) ומיעט בערכם של יוצרים נוכרים. ושוב מתאר דני, שבינתיים בגר, את ההתנגשות בינו, כחניך התרבות הגרמנית וחסיד היוצרים הגדולים כגתה, היינה, שילר ואחרים, לבין מורו, חסיד היצירה העברית:

בהיותי תלמיד הכיתה השישית, נשא המורה לספרות עברית זושא שפירא נאום קילוסים על נשגבותו הבלתי נתפסת של המשורר הלאומי ח.ג. ביאליק ותבע לו מקום כבוד בקהלם הנצחי של גדולי השירה העולמית בכל העתים ובכל השפות. האלהת ביאליק באה, כך חשתי, על חשבון היוצרים הנערצים עלי, כלומר אלו שנחשבו גדולי עולם בבית אבא. כבא כוח התרבות האחרת, לא ראיתי מנוס מעשיית צדק ויצאתי להגנתם של יקירי. בדברי יעדתי לביאליק מעמד צנוע כמשורר לאומי שערכו מוגבל לחוג המצומצם של קוראי עברית בלבד. זושא שפירא היה אדם נוח לבריות, ולא ראיתי יוצא מגדרו אלא פעם יחידה זאת, לשמע דברי. לכן נבהלתי לא מעט כשנתכרכמו פניו ובקול רועד - עד שנדמה היה שהוא עשוי לפרוץ בבכי - יצא למסע בעור המידות הקלוקלות של צאצא לבית יקי מתבולל. המחצית הנוותרת של השיעור הוקדשה למטרה זאת בלבד. הצמד שפירא-ביאליק נחת עלי בחמת זעם ואני לא ידעתי אנה אסתתר. כבר בשלב מוקדם הוכרעה המערכה לטובת ביאליק וההמשך, כך חשתי, לא היה אלא כתישה חסרת רחמים של המובס טרם יוצא להורג. רק צלצולו העקב של הפעמון הגואל הצילני ושם קץ לסיוט...

בשנת 1969 החלה פרשה חדשה - פתיחתו של בית הספר המקומי בכפר. על כך יסופר בפעם אחרת.

מקורות:

דני שטייניץ, **חולות חמים: סיפור ילדות ברמות השבים**, דפוס יהלום, תשס"ג (2003). **הספר מומלץ בחום לכל המבקש לדעת ולחוש את תולדות הכפר שלנו.**

פ.ו. לירס, **רמות השבים 1933 – 1973**, מועצה מקומית רמות השבים, 1974. מאמר של אליעזר ט"ש, **בספר היוכל של כפר מל"ל - 50+**.

פרוטוקולים משנת 1936 – 1937, ארכיון רמות השבים (תרגמו: חנה וינטר ותמי ישר) הצילום מאוסף הצילומים של ארכיון רמות השבים

התנצלות:

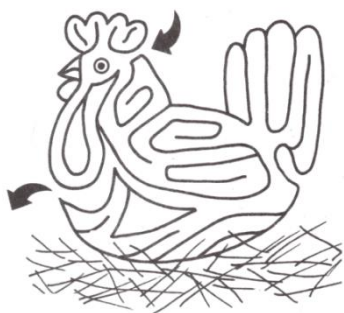
בין שמות המצילים בבריכת רמות השבים, שהתפרסמו ב'הבזק' מן העבר' בעלון הקודם, לא נזכר שמו של **אבנר וינטר** שהיה המציל הראשון. תודה למתקנים.

שנת הדרח'ה

כיתה ח' בשישי שבת מחנאות

לפני שהספקנו להגיד שנת הדרח'ה כבר נגמרה השנה!! אז מה היה לנו השנה? התבגרנו, צחקנו, היו לנו המון חוויות, קצת רגעים קשים, התגבשות והמון כיף!! חנוכה, טיול ז' ח', שישי שבת הדרח'ה מטורף ועוד המון דברים שלא נשכח!
תמר ואלון מדריכינו האהובים
תודה על שנה מדהימה מחנכת ומעשירה שהעניקה לנו כלים חשובים להדרכה והרבה ידע. לא יכולנו לבקש מדריכים יותר טובים מכם. אוהבים ולא נשכח אתכם בחיים!
כיתה ח' 2012-2013

קורס מד"צים – הנוער משאיר את הרחובות ריקים - ביום ראשון הקרוב מתחיל קורס המד"צים של תנועת הנוער של האיחוד החקלאי. הרשמת שיא מהצוות של רמות השבים – 72 חניכים! משאירים את הרחובות ריקים וחוזרים אחרי עשרה ימים. שיהיה בהצלחה לכל החניכים שיוצאים לקורס.

מחנה קיץ – ההרשמה למחנה הקיץ נפתחת בקרוב! פרטים במייל ובפייסבוק של הלול.

סוף שנת פעילות – השבוע תתקיים פעולת סיום של שנת הפעילות! המון תודה לצוות המדהים של רמות השבים על שנה בלתי נשכחת. תודה לצוות המוביל, למדריכים, לפעילים ולכם החניכים! כמובן תודה ענקית לוועדת הנוער שתמכה והייתה גב לפעילות התנועתית ולנוער בכלל.

פעילות בפרדס כץ – השנה צוות "לול רמות השבים" אימץ את בית הספר היסודי "קוממיות" משכונת פרדס כץ שבבני ברק. במהלך החופשות ארגן הצוות יום פעילות ארוך לילדי בית הספר במטרה לרכז אותם סביב פעילות תנועתית במקום שוטטות ברחובות. הפעילות צברה תנופה מפעם לפעם והצוות קיבל אינספור תודות מבית הספר ומהילדים. גם במהלך חופשת הקיץ שעמוסה בהכנות למחנה הקיץ הצוות מפנה יום שלם לטובת אירוח ופעילות של ילדי פרדס כץ.

ספרות נוער למבוגרים.... איכף כספי

הטרילוגיה "חומרי האפלים" שנכתבה על ידי פיליפ פולמן
המצפן המוזהב / הסכין המעודן / משקפת הענבר

ספריו של **פיליפ פולמן** נמצאים בחנויות הספרים במדף הספרות לנוער אך זוהי הטעיה: אמנם גיבורי הסדרה הם בני נוער, אבל מדובר בסיפור הרפתקאות מופלא עם איכויות מיתולוגיות וכל מי שקרא ונהנה מסדרת הארי פוטר ימצא פה חוויה מרגשת פי כמה וכמה.

ליירה, גיבורת הסדרה, חיה בעולם מקביל לעולמנו שבו לקיום האנושי יש ייצוג ויזואלי מיוחד במינו. כל אדם מלווה על ידי הדמון שלו בדמות בעל חיים שלעולם אינו נפרד ממנו. בעולמה של ליירה בני האדם אף פעם אינם בודדים והם תמיד יכולים לשוחח ולהתייעץ עם הדמון שלהם שגם מחבק ומחמם אותם ברגעים קשים. הואיל והמסע של ליירה מוביל אותה גם לעולמות מקבילים כשלנו, היא מזדעזעת לגלות שהאנשים בעולמנו נאלצים לאזן את הלבטים והקשיים שמציב להם קול מצפונם ללא הפריווילגיה לנהל את הדיאלוג הזה עם דמות מוחשית בעלת קול עצמאי. מדובר בהמחשה יפיפייה של הביטוי "ציפור הנפש" ומומלץ בהחלט לצפות וליהנות מהביצוע הפנטסטי של הרעיון בסרט שנעשה לפי הפרק הראשון בסדרה (המצפן המוזהב בכיכובה של ניקול קידמן כאמא של ליירה).

ליירה צועדת צפונה לפגוש את גורלה ומשנה על ידי כך סדרי עולם. פיליפ פולמן לא נרתע מלעסוק באף אחת מהשאלות הגדולות שהטרידו את בני האדם משחר האנושות: מוסר, רשע וטוב לו, מה קורה אחרי המוות, מיהו אלוהים, האם הוא טוב? ועוד ועוד. הדבר המפתיע ביותר שהוא גם לא חושש לתת תשובות רובד זה של הטרילוגיה הופך את מסע ההרפתקאות של ליירה למיתולוגיה של ממש והדמויות נחקקות בזיכרון הקורא ומלוות אותו ברגעים בהם הוא מרגיש בודד ללא דמון לשוחח אתו.

לא לילדים בלבד! ההנאה מובטחת!

מפתח הבית - ישר למוזיאון ישראל

לתערוכת "הורדוס - מסעו האחרון של מלך יהודה"
אריס סט

מה יותר נוח ומפתה מלצאת באוטובוס מוזמן מלב הכפר, ישר למוזיאון ישראל בירושלים? התערוכה המוצגת כיום במוזיאון היא פנינה ייחודית אשר אסור להפסידה. במשך 40 שנה חיפש הארכיאולוג אהוד נצר את קברו של הורדוס הבונה הגדול, אשר מלך על יהודה במשך 33 שנה (משנת 37 לפנה"ס עד 4 לפנה"ס). הקבר נמצא לבסוף בסמוך לארמון, בהרודיון אשר בהרי יהודה. התערוכה מוקדשת לפרופ' אהוד נצר אשר מצא את מותו בעת חפירת האתר. זוהי תערוכה מיוחדת אשר מציגה בפנינו בנוסף לקבר (המשוחזר) גם כותרות, עמודים ושאר ממצאים שנתגלו בארמונות הפאר של הורדוס. התמונות המוקרנות ופלאי ההדמיה ממחישים לצופה את גודל הפאר והעוצמה. ההדרכה שקבלנו אף הוסיפה לגודל החוויה. נכון, היה קצת צפוף מפאת מספרם הרב של המבקרים, ולמתקשים בעמידה ממושכת, מומלץ לקחת עימם את ה"כיסא מקל" המבורך. **אסור להחמיץ!** הביקור, בו השתתפו 38 איש, התאפשר הודות למועצת דרום השרון אשר תקצבה לנו את עלות האוטובוס (ביוזמתו של מיכאל).

אנו מקווים כי גם בעתיד נוכל לארגן לוותיקי הכפר טיולים ושאר אירועים.

תזכורת ! תזכורת ! תזכורת !

חוג הסועדים של רמות השבים עומד להיפתח בקרוב
אלה מבניכם שמתעניינים, מתלהבים, מתרגשים ורעבים
ועדיין לא נרשמו,

אנא שלחו מייל עם שם, עד סוף חודש יולי, לכתובת:

hug.soadim@gmail.com

סיפור חייו של....*
תום מרכוס ו'נ'י ורד'

**כבר מימיו הראשונים הוא תמיד קיבל אהבה.
למרות שביישן הוא ולא כל כך מוכר, תמיד סבבה אותו קבוצה של חברים.**

מי שהביא אותו לכפר וידע שיתאים לו "בול", היה – דודי יצחקי (כן, כן - ההוא עם השיער הארוך, רכז התנועה, ששרו עליו – "דודי מלך היופי"), שבעזרתו המקצועית של **גיא יפה** (1) הפיח בו חיים ובמו ידיו יילד אותו. החזון היה להפוך אותו למוקד עליה לרגל או יותר נכון ירידה (על כך בהמשך...) - אבל לא "ניתפס לקטנות"...

השניים הנ"ל מיקמו אותו במרכז הכפר, במקום שבו כולנו מבליט – אזור בית העם, גן השעשועים ופעם אפילו (ממש מזמן) ה"לול" - והוא רצה שיבואו אליו בשביל ליצור, ללמוד (2) ופשוט להנות.

ראשון תפס את הפיקוד – אילן דנון, ששמר עליו ודאג לו, גם בתקופות שהיו מסובכות יותר (מלחמת המפרץ השניה).

אחריו נכנסה לעניינים – דניאלה פפיש, המוכרת היום לכולנו בתור דניאלה ספקטור – (זמרת ויוצרת), ששרה מנגינות באוזניו והנעימה את זמנו.

השניים עברו להן, מטפלו התחלפו, ולמרות שנתנו את מיטבם, כמעט אנונימי לחלוטין הוא נישאר.

שלישי התייצב בעמדה - יוני ורדי, שמתוך שאיפות גדולות דחף אותו להתפתח ולהתבגר, ולימד אותו מהי שאיפה למקצועיות (3).

מפעם לפעם, כאשר היו מבקשים אותו לעזרה, אהב לתת יד, להתנדב ולעזור (4) באירועים משפחתיים ובפעילויות של תנועת הנוער, והיה תורם מעצמו לטובתנו התושבים.

מספר 4 על המשמר - טל באור, שטיפל בו במסירות ואהבה לאחר שיוני התחיל את שנת השירות שלו.

לאורך השנים הגיעו אליו מפה ומשם חברים ומבקרים, בילו איתו שעות וימים, ואירחו לו לחברה גם בלילות הקרים. יום אחד אפילו התייצבו למענו מספר חברים ותרומות גייסו (5) למען פועלו.

חמישי - שדואג ומגדל אותו מאז ועד היום - הגיע תום מרכוס.

כמו כולנו, גם הוא, עם השנים התבגר, התעצב, חווה עליות ומורדות, וכיום זקוק מאוד לעזרה ותמיכה נוספות, כדי להתגבר על המשבר שבו הוא נתון.

רבים מכם התושבים כלל לא יודעים עליו, חלקכם אולי שמעו על קיומו "בחצי אוזן".

*הוא - **חדר המוזיקה** - ממוקם במקלט הציבורי של גן השעשועים מאז שנת 2001, לרווחת התושבים והנאתם, ומטופל באהבה ומסירות (בהתנדבות מלאה) ע"י הנזכרים לעיל.

החורף האחרון אשר הביא עימו גשמים כבדים, גרם להצפות חוזרות ונשנות של החדר, דבר שפגע בתכולתו והוציאו מכלל שימוש.

בימים אלה אנו פועלים לתיקונו ולהחזרתו לכשירות מלאה, במטרה להפוך את חדר המוזיקה לסביבה יוצרת ופעילה עבור כלל התושבים, לגרום למקום לפרוח, לפתח מוזיקאים ופשוט - לעשות מוזיקה!

הוא (ואנחנו) נשמח מאוד אם תיקחו חלק ותסייעו, בכל דרך, כך שיהיה אפשר לממש את החזון ולהחזיר את החדר לימיו הטובים והיפים יותר.

למידע נוסף/רצון לקחת חלק, אנא צרו קשר עם:
תום מרכוס - אחראי חדר מוזיקה- 052-6865585 / יוני ורדי - 050-5505047

- (1) **גיא יפה** - יד ביד עם דודי (הרכז), יזם והקים את פרויקט חדר המוזיקה ותרם חלק נכבד מן הציוד לחדר שמשרת נאמנה את המשתמשים בו עד היום.
- (2) **ללמוד** - החזון היה להפוך את החדר לסוג של בית ספר למוזיקה - מקום בו ילמדו לנגן ויתאמנו בו.
- (3) **שאיפה למקצועיות** - בשנת 2004 יוני ורדי ותום מרכוס החלו בתהליכים של פיתוח החדר והפיכתו לאולפן הקלטות חובבני, בו תהיה אפשרות להפיק ולהקליט קטעי מוזיקה ברמה גבוהה. היוזמה לא הושלמה מפאת חוסר במשאבים.
- (4) **לתת יד ולעזור** - לאורך השנים נעשה שימוש בציוד חדר המוזיקה לטובת התושבים, לדוגמא- הגברה באירוע יום הולדתו של יהושע הימן ז"ל, והופעות מורל לצוות ה"לול" וחניכיו.
- (5) **תרומות גייסו** - בשנת 2005 התקיימה הופעה בבית העם של להקת "מצפון שקט", שבה חבר דורון מרכוס, שכל הכנסותיה נתרמו לטובת פיתוח חדר המוזיקה.

פרידה מנטאשה
אירית פלג

נטאשה,

השבוע פגשתי איש חינוך ותיק לראיון. שאלתי אותו: "מהו חינוך בעיניך?"

"חינוך הוא אג'נדה", ענה לי האיש.

"זהו גרעין נשמתו של כל איש חינוך מצויין- וכל מעשיו, הם נגזרת של אותה אג'נדה".

חייכתי..., הוא הצליח לחדד לי את מהותה של משרת קודש זו.

פגשתי בחיי מספר לא מבוטל של אנשי חינוך והוראה - הן כתלמידה בבי"ס, וכסטודנטית באוניברסיטה, והן כאימא המלווה את ילדיה למוסדות החינוך בעשור האחרון.

אני חייבת לגלות לכם סוד כמוס...

מעטים הם המורים, ואנשי החינוך, שמבינים לעומק את גודל האחריות שמונחת על כתפיהם. איש חינוך מצוין יודע כי עם התמדה, רגישות, אהבה, וגבולות - יוכל גם הוא להשפיע ולעצב את הנצח.

זוהי הסיבה שכשאני פוגשת איש חינוך מרשים ואיכותי, אני מתרגשת בכל פעם מחדש.....

על אחת כמה וכמה, כשאני יודעת, שהאדם הזה - הוא אחד מאנשי הצוות שמציעד את ילדיי הפרטיים אל המחר.

גן רמות התברך. הוא התברך בגננת מובילה ומצוינת, לדעתי האישית, מהמצוינות בארץ.

הגן גם התברך בסייעת ראשית מעולה, מקצוענית ורגישה, שפורשת מתפקידה, ומותירה חלל ענק, והרבה הרבה זיכרונות נעימים...

נטאשה יקירתנו:

את אחת מנשות החינוך המצוינות שכולנו הכרנו. אישה ששמה כנר לרגליה, את הנימוס, היושר, המקצועיות, והחינוך לערכי היסוד הבסיסיים, במדינה דמוקרטית.

בכל בוקר, עם תספורת ב"צו האופנה", וחיוך מהסרטים, קיבלת בברכה דור שלם של ילדים, שחלקם כבר הפכו בוגרים.

אף פעם לא הרגשנו שאת "משחקת", האמת שלך יצאה בכל פעם מחדש לאור, ובישרה על אישה יוצאת דופן, שמתייחסת לאדם, באשר הוא אדם, ללא אבחנה בין מין, מעמד, או טווח גיל. גדולים כקטנים, קיבלנו יחס שווה והוגן, עטופים בחסד ובינה שכל כך מאפיינים אותך. הטון הרגוע, החיבוק, שמות החיבה, והפגנת האחריות והדבקות במשימה- גרמו לנו, משפחות רמות השבים, להתאהב בך - ובהתאם להצטער עד מאוד על עזיבתך!

נוש:

אין לי ספק, וזהו לא "מס שפתיים", כי חסרונך יורגש, כבר מהיום הראשון בשנת הלימודים הבאה. אני אישית, אזכור תמיד שתפסת אותי יום אחד, בתחילת השנה הנוכחית, ואמרת לי: "אירית, אולי תביאי לסוחי קופסת קוטג' או קופסת חומוס..., אנחנו יושבים ביחד, והוא אוהב לאכול את זה עם קרקרים, כמו שאני אוכלת".

תגידו לי אתם:

מה עוד הורה יכול לבקש?

יחס אישי ופרטני בגן ציבורי?

דאגה ואחריות מלאה לשלומם ובריאותם של הילד?

יחסים מיוחדים שנרקמים אפילו בשעת ארוחת הבוקר?

באותו היום, הבנתי שאנחנו בני מזל, ושלא כולם זוכים להכיר אישה מיוחדת כמותך!

נטאשה יקרה:

יש לך חלק בלתי נפרד, וגדול בחינוך ובטיפול בילדינו.

הסדר שלך, השקט הנפשי, הרוך, וההבנה העמוקה של משמעות הדרך, ואיכותה - היו לנו לרווח אישי עצום בכל שנותייך כאן.

את יקרה לנו מפז, ומבחינתנו - ביתנו הוא ביתך !!! - גם בעתיד.

קחי הזדמנות נפלאה זו לנוח, ליהנות מהמשפחה, ללמוד ולבלות!!!

גזם הוא שם כולל לענפים ועצים כרותים וכן לשאריות של חומר צמחי יבש - ענפים, עלים ושאריות של פרי. רוב הגזם מפונה לאתרי סילוק פסולת או לאתרים לקיצוץ גזם, בהם הוא עובר מיון וניקוי. השימושים העיקריים בגזם הם יצור קומפוסט (בשילוב עם חומרים נוספים כדוגמת חומר אורגני רקבובי ובוציות), חיפוי קרקע ורפד לרפתות.

מזבלה היא מקום ששופכים בו את האשפה שנאספה מן הסביבה, כינוי למקום מוזנח, מלוכלך ומטונף מאד.

גזם - רמות שבים 2013

יש פינת מחזור מאורגנת ומושקעת מאחורי בית הוועד. בעשרות ומאות פניות, חוזרים ומסרים נתבקשנו להקפיד על פינוי גזם בלבד לפינות הגזם בכפר.

מרתק מה חולף בראשם של אנשים נורמטיביים, משכילים, נאורים, שוחרי איכות חיים ואסתטיקה, החיים בבתים מטופחים וגינות חמד ונוהגים במכוניות נקיות ומבריקות – שעה שהם משליכים ברחוב, ככה חפשי חפשי וללא קורט של מבוכה, פסולת, קרטונים ומה לא עוד (ואפילו את דגל ישראל). לא נאה, לא יאה ולא מכובד. חבל.

"כשהטריויאלי (לכלל) הופך לקארדינאלי (לפרט)"
מ'ר' ע"נ הרדט

כהולכת רגל בעלת ותק וכשייכת למיעוט בדור המכונניות, אני נתקלת בבעיות בטיחות של משתמשת-מכורה למדרכות ביישובנו.

המדרכה (מלשון 'דרך') הינה הנתב העיקרי והבטוח למשתמש בדרך ברגליו. זה הרי ברור לכל.

אלא, שלא כך המצב בחלק ממדרכות הכפר. כמשתמשת בדרך הבטוחה = במדרכה, אני נאלצת לרדת לכביש - ולהסתכן. הגורמים המאלצים לרדת כולם תלויי-התנהגות של התושבים (ו/או אורחיהם), לרוב, ללא מחשבה והתחשבות, ומאמינה שללא כוונה.

המכשולים שנוצרים להולכי הרגל - ילדים, עגלות תינוקות, ספורטאים, עוברי אורח, או אזרחים ותיקים כמוני - הם: גדר חיה שפולשת למדרכה, צמחים דוקרניים, גדר מתכת פרומה שבולטת (קרעה לי חולצה), שערים חשמליים שנפתחים למדרכה (במקום לחצר הבית), חניית מכוניות על המדרכה...

למרבה הצער, גם פנייתי למזכיר הכפר נענתה בהבעת ידיעה על המצב, אך ללא נקיטת אמצעי לשיפור הבטיחות של משתמשי המדרכות.

גם פנייתי ללשכת ראש המועצה האזורית בשאלה: איך אזרח המועצה אמור להגיע בתחבורה ציבורית לסידור ענייניו במועצה, (או למופעי תרבות או ספורט בה) בחסרון מדרכה מהצומת בכביש הראשי עד למתחם מבני המועצה... כלומר אזרח המועצה חייב להיות בעל רכב, או לממן מונית...

מחטף השינויים בתמ"א 35

תמי לאור

אין זה סוד שמשרד הפנים שואף כבר מספר שנים לאחד רשויות ולהפוך את מרכז הארץ למקשה עירונית אחת. בדרכו עומדת תמ"א 35 המכריזה על איזורים ירוקים ויישובים כפריים ברמה כזו או אחרת כדי לשמר את המורשת הכפרית ההיסטורית ולקיים ריאות ירוקות לאוכלוסיות המצטופפות והולכות וכן מקיימת צפיפות מקסימלית נסבלת יחסית במרכז מתוך כוונה להפנות אוכלוסיה לפריפריה ולפזר נכון יותר את אוכלוסיית המדינה. תהא ביקורתנו הפרטית (איום מסוים על הרכוש שלנו) ככל שתהיה, בתוכנית יש חזון ומטרות ברורות לטובת הכלל במדינה.

במנהל התכנון של משרד הפנים ובעידוד משרד ראש הממשלה ובשיתוף עם מנהל מקרקעי ישראל מתכננים מחטף לעדכון תמ"א 35 בהליך מזורז שעיקרו שינוי העקרונות התכנוניים של התמ"א במגמה לזרז את העיור של המרכז על חשבון שטחים פתוחים ושטחים חקלאיים. על כך יוצא קצפם של הארגונים הירוקים, השלטון המקומי ובראש וראשונה המועצות האיזוריות אך גם ערים בצפון ובדרום וכן של מחוז המרכז עצמו.

בכתבה שפורסמה בדה מרקר מיום 28.5.2013 נכתב "החלק העיקרי בתוכנית המעודכנת הוא הגדלת היקף הבנייה המתוכנן באזור המרכז, אזור המכונה גדרה עד חדרה, כלומר - ערי הלוויין של תל אביב, שבהן נכללות, בין היתר, נתניה, כפר סבא, פתח תקוה, רחובות ועוד. התמ"א המחודשת מעלה את מספר יחידות הדיור הצפויות באזור המרכז בעשורים הקרובים בעשרות אחוזים, ומוסיפה 90 אלף יחידות על הפוטנציאל התכנוני הקיים באזור זה כיום. ההיצע התכנוני המעודכן כיום לאזור הוא תוספת של 180 אלף יחידות עד 2020; 330 אלף יחידות עד 2030; ו-550 אלף יחידות עד 2040. בהתאם לכך, בחודשים הקרובים צפוי אישור תוכנית מתאר מחוזית חדשה לאזור המרכז, ובמסגרתה יהפכו 18 אלף דונם, שרובם מוגדרים כיום כשטחים פתוחים, לשטחים ביעוד של בנייה - עם דגש על בנייה למגורים. גבולותיהם המוניציפאליים של נתניה, רעננה, כפר יונה, ואף יישובים בעלי אופי כפרי כמו גן יבנה ובני עיי"ש, יורחבו כך שלכל אחד מהם יסופחו מאות דונמים ביעוד בנייה."

ניתן לקרוא עוד בנושא בקישור הבא: <http://www.sustainability.org.il/home/forests-open-areas-news/tama-35-open-land-0413>

על פי המידע המצוי שפורסם ברבים עד כה לא נראה שאזור רמות השבים כלול בשינויים המתוכננים, ככל הנראה מש/1 - מתחם תע"ש כבר בתהליך ולפיכך אינו כלול בגושים הנדונים אך

ברור שמתוכננים שינויי גבולות ברעננה וכפר סבא על חשבון היישובים בדרום השרון ובלב השרון. בכנס החירום שקיים על ידי המועצה האזורית דרום השרון בהשתתפות מזכיר תנועת המושבים, מזכיר האיחוד החקלאי ומזכיר התנועה הקיבוצית והרבה מתושבי דרום השרון ביום 24 ליוני דווחנו שבאזור צופית מתכננים לגזול למעלה מ-1000 דונמים מעובדים חקלאית, בכפר סירקין מדובר על 1360 דונמים ובאזור גת רימון ומגשימים עוד 660 דונמים, להפכם לשטחי מגורים צפופים ולספחם לערים הסמוכות. הבעיה שהועלתה היא שמעבר לגזל המידי של הקרקעות מן הפוריות בארץ, נישול החקלאים והרס החקלאות, ברור שזו רק יריית הפתיחה במהלך מתמשך שסופו עיור של האזור כולו תוך חיסול החקלאות והשטחים הירוקים. מנהל מקרקעי ישראל הינו שותף פעיל ב"חגיגה" והחקלאים המנושלים יזכו לפיצויים מינוריים ביותר, כפרומיל מערך הקרקע האמיתי. ניכרת מידה רבה של לחץ והחלטות חפוזות במנהל התכנון, ובמערכת התכנון הארצית אשר השפעתן על העתיד עלולות להיות הרסניות ביותר!

מאוד יכול להיות ששינוי התמ"א המתוכנן תוך הגדלת הצפיפות במרכז והפיכת שטחים חקלאיים לשטחים לתעשייה ולמגורים בבניה רוויה תשפיע גם על תהליך תכנית המתאר החדשה של היישוב ועלינו להיות ערניים ביותר ולשקול היטב את צעדינו.

לקריאה נוספת: <http://www.themarker.com/realestate/1.2034495>

<http://www.themarker.com/markerweek/1.2004582>

<http://www.themarker.com/realestate/1.2008442>

http://www.calcalist.co.il/real_estate/articles/0,7340,L-3601235,00.html

רישומה של עיריית רולס

עיריית רולס

(חברה בועד הפעולה)

לועד הכפר שלום רב, לפני מספר חודשים התכנסנו לאסיפת תושבים בנוכחות ראש המועצה מר מוטי דלג'ו ואנשי התכנון של המועצה. בפניכם, חברי הוועד, הוצגו שאלות נוקבות ביחס לעתידו התכנוני של הכפר. עד כה, לא מצאתם לנכון ולמרות הזמן הרב שחלף לעדכן את התושבים בהתפתחויות ואנו מבינים שיש כאלה.

1. מכיוון שעלו דעות שונות באסיפת התושבים מה הדרך שבחר הוועד כדי לברר את דעת התושבים?
2. הודעתם שהוסכם שהמועצה והוועד המקומי במשותף יהיו יזמים של התכנית. טרם הצגתם החלטה רשמית שכזו שמעגנת את ההבנה הנ"ל ושתחייב את חתימת הוועד לצורך כל הפקדת תכנית פיתוח.
3. מה מתכוון הוועד לעשות בעניין פרסום סעיפים 77,78?
4. הבטחתם לפני חודשים רבים להציג את ההשלכות הכלכליות של האלטרנטיבות התכנוניות וטרם עשיתם זאת.
5. הבטחתם לבדוק משפטית את ניגוד העניינים בו מצוי לכאורה יו"ר הוועד, האם הדבר נעשה?

אנו דורשים לקבל תשובות לשאלות שהוצגו באסיפה האחרונה.

התייחסות לפנייתך של עיריית רולס

אופיר אדלמן

(ראש צוות ההיגוי לתכנית המתאר מטעם הוועד המקומי)

בחוזר מיוחד שפורסם בתאריך 23.6.13 עודכנו התושבים בסטאטוס ההתקדמות של תכנית המתאר.

להלן עיקרי הדברים והתייחסות לשאלות שלא קיבלו מענה בחוזר:

בלא קשר לחוות הדעת המשפטית בעניין החשש לניגוד עניינים, יו"ר הוועד החליט והודיע על פרישתו מהובלת צוות ההיגוי המקצועי לתוכנית המתאר, והוועד מינה אותי לתפקיד. צוות התכנון מטעם המועצה האזורית ממשיך בעבודתו בשיתוף מלא עם הצוות המקצועי שהקים הוועד המקומי. לאחר שהושלמו שלבי איסוף הנתונים וניתוחם, החל ביצוע השלבים הבאים בתכנון:

- הגדרות חזון ומטרות
 - הכנת פרוגרמה/מתווה, הקובעת את תכולת התוכנית ואת הצרכים שהיא תענה עליהם
 - הכנת חלופות תכנוניות וניתוח משמעותיות הכלכליות
 - בחירת חלופה מועדפת
 - עיבוד החלופה לתכנית, תשריט ותקנון
- ההתחייבות להגיש את תכנית המתאר כיוזמה רשמית משותפת של היישוב והמועצה, נמסרה על ידי ראש המועצה ברוב עם, באסיפת התושבים שנערכה ב- 12.2.13. אין סיבה לפקפק בכוונתו לעמוד בהתחייבות.
- הוועדה המחוזית החליטה לאחרונה על פרסום לפי סעיף 77, המודיע על הכוונה להכין תכנית מתאר לרמות השבים. הפרסום לפי סעיף 78, הקובע את ההנחיות התכנוניות בתקופת הביניים, מוקפא בשלב זה. כאשר פרסום זה יעמוד על הפרק, נפעל על מנת להבטיח שהנוסח ישרת באורח מיטבי ומאוזן את הצרכים התכנוניים של היישוב והתושבים.
- בכוונתנו לעדכן ולשתף את הציבור לאורך כל תהליך התכנון, באמצעות אסיפות תושבים, העברת חומר כתוב וימי קבלת קהל של הצוות המקצועי. כל תושב רשאי להביע את דעתו ומשאלותיו בכל שלב באמצעות פנייה לוועד המקומי.
- שלב הבחירה של החלופה התכנונית המועדפת הוא נקודת ההחלטה הקריטית בתהליך התכנון. לקראת שלב זה הוועד יעביר לתושבים הסברים מפורטים על החלופות המוצעות וההשלכות הצפויות של כל אחת מהן על תחומי החיים השונים, לרבות ההשפעה הכלכלית החזויה על נכסי המקרקעין. זה השלב שבו הוועד יפנה לתושבים באופן יזום ויבקש לקבל את עמדתם. השיטה לכך תיקבע בבוא העת. ההחלטה בדבר החלופה המועדפת תתקבל על ידי הוועד המקומי, באופן שיבטא ככל האפשר את רצון התושבים.
- עם כניסתי לתפקיד ולאחר לימוד מעמיק יותר של הדברים, נגבש עמדות, דרכי פעולה ותהליכי עדכון, שיתוף וקבלת החלטות ברוח החזון, ונפעל כמיטב יכולתנו לשמירה וטיפול של איכות החיים והצביון הכפרי.

